

Gondolatok a DSD-vizsgáról

Négy és fél év után elérkezett a nagy pillanat, amikor sok-sok avasis diák végre számot adott német nyelvi tudásáról. A többségnek ez a vizsga jelentette a legfontosabb célt, melyet kijelölt magának gimnáziumi éveire. Számptalan németezéssel eltöltött avasis és iskolán kívüli óra után lemérhetővé vált, ki milyen szintre jutott, ki mennyit tanult az utóbbi fél évtizedben.

Az összetett megmérettetés első időpontja novemberben érkezett el. Ekkor írásban kellett elvégezni a kijelölt feladatokat, melyekkel felmérték a vizsgázók olvasás- és hallásértését, valamint íráskészségüket. Számptalan fogalmazás megírásával, szövegértés-feladat megoldásával készültünk a „nagy napra”. A sok munkának meg is lett a gyümölcse, felkészülten ültünk be a padokba, hogy teljesítsük a vizsga első részét.

Hihetetlen, de szinte feloldást jelentett a görcs alól a szóbeli vizsga eljött: egy új fejezet, egy új feladat teljesítése várt a diákokra. A januári szóbeli vizsgán a tanulóknak egy általuk választott témát kellett prezentálniuk. A témaválasztásnál fontos volt, hogy a prezentáció tárgya az előadót érdekelje, szívesen foglalkozzon vele - akár több hónapon keresztül is. Érdekes volt látni, hogy osztálytársaim milyen témában mélyülnek el szívesen. A kreativitásunkat is megmutathattuk, hiszen az előadásunkat az általunk készített plakátokkal és PPT-kkel tettük színesebbé.

A felkészülésben számíthattunk tanáraink segítségére, rengeteget köszönhetünk nekik. Éjszakákat töltöttek el a fogalmazásaink javításával, szabadidejünkben pedig külön felkészítő órákat tartottak számunkra. Megtanították, hogyan tanuljunk a hibáinkból, s hogy egy téves válasz még nem a világvége. A vizsga alkalmával nem csak a német nyelvtudásunk fejlődött, hanem a személyiségünk is. Megtanultunk hinni magunkban és magabiztosan kiállni a véleményünk mellett a szóbeli vizsgán. Ezeknek a tulajdonságoknak pedig nemcsak a DSD-vizsgán vagy az érettségien, hanem a „nagybetűs életben” is hasznát vesszük majd.

Osztálytársaim és családtagjaim támogatása is sokat jelentett a vizsgára való felkészülésben. Úgy érzem, hogy a megmérettetés óta kis németes csapatunk tagjai között sokkal szorosabb kapcsolat van. A felkészülés alatt segítettük a másikat, ötleteket adtunk egymásnak. Sőt, még olyan is előfordult, hogy a német nyelvet nem beszélő rokonaim hallgatták végig a prezentációm, ezzel is segítve, hogy magabiztosan álljak a bizottság előtt.

Mindazok, akik eredményesen szerepeltek, egy óriási lehetőséget kaptak az élettől, mert elsajátítottak egy idegen nyelvet, mellyel valóban többek lehetnek. Szakmák, munkahelyek, társadalmi pozíciók és kapcsolatok mellett barátságok, emberek nyílnak meg majd előttük. Minden diák átérezte a helyzet komolyságát: a vizsga értéke, a bizonyítvány fontossága ott bizsergett a fejekben. A német nyelv életszerű használatának igénye mellett a „papír” által igazolható tudás megszerzése lett a közös cél.

Egymásért szorított valamennyi vizsgázó, majd megkezdődött az eredményeken való rágódás. Mivel csak hónapokkal később válnak ismertté a szerzett pontok, így a közös várakozás hosszú hetekre látta el bőséges izgulnivalóval az avasis csapatot. Ma már nincs más hátra, mint várni a végleges eredményeket...

Oszterman Fanni 12/2

Így éltük meg a DSD-vizsgát

Balázs Eszter: Számomra a DSD egy nagy ugródeszka volt némettanulás szempontjából. Sok időt és energiát igényelt, igaz, de a szóbelinek máris meglett a gyümölcse: a felsőfok. És nem is volt olyan vészes, mint azt előtte gondoltam. Örülök, hogy elvállaltam, mert ezzel is fejlődtem, és vizsgatapasztalatot szereztem általa.

Balogh Petra: Számomra nagy kihívást jelentett a DSD, de örülök, hogy sikeresen teljesítettem. Sok tapasztalatom származik belőle, és rengeteget tanultam általa. Megérte a befektetett energia.

Bordás Hanna: Nagyon hasznosnak tartom, hogy a DSD-re való készülés során rengeteg tapasztalatot szereztünk, amit nemcsak a vizsgán, hanem a későbbiekben az érettségien is kamatoztatni tudunk.

Csabai Dávid: Életem legnagyobb élménye volt az 5 évnyi tudást beváltani, egy ilyen megmérettetésen kamatoztatni. A szóbeli vizsgánál mindenki benne van a félelem, viszont amikor bemegy az ember a terembe, és meglátja a tanárai biztató tekintetét, minden félelem elszáll belőle. Az egész DSD-ben a legidegölőbb dolog november végétől kivárni, amíg megkapjuk az eredményeket, és megtudjuk, mennyit fejlődött a némettudásunk.

Csabai Márk: Nagyon jó vizsgatapasztalat volt, hogy hiába nem éreztem magamon, mennyire izgulok, mégis belekavarodtam a saját gondolatmenetembe. A tanárok mindent megtettek, hogy a legjobb eredmények szülessenek.

Daruka Luca Flóra: Még 11.-esként nem is gondoltuk, hogy mekkora kihívás elé nézünk. Visszagondolva: nagyon megérte jelentkezni erre a vizsgára, hiszen nyelviileg teljesen felfrissültünk, és az érettségit már kirázzuk a kisujjunktól - reményeink szerint.

Fehér Csilla Fanni: Számomra a DSD egy eleinte megcsinálhatatlan vizsgának tűnt, de utólag visszagondolva nem volt mitől félnünk, hiszen az 5 év alatt tanáraink mindent megtettek annak érdekében, hogy a lehető legsikeresebben teljesíthessünk ezen a megmérettetésen. A szóbeli vizsgán a felkészülési idő lejártával, amikor beléptem a terembe, és megláttam tanáraink mosolygós arcát, minden félelmem elszállt, és ahogy azt tanárainktól tanultuk, mindenáron megvédtem az álláspontom, még akkor is, ha nem is volt igazam...

Oláh Regina Mónika: Öt év kemény munka megkoronázására tettünk kísérletet novemberben és januárban. A DSD, mint minden nyelvvizsga, két részből áll: írásbeliből és szóbeliből. Legtöbbünk számára nem okozott gondot egyik megmérettetés sem, hiszen nyelvtanárainknak, lektorainknak és a cserekapcsolatoknak köszönhetően már tapasztaltak voltunk a német nyelv területén. Hálásak vagyunk, hogy ilyen szintű nyelvtudást szerezhettünk gimnáziumunkban, és reméljük, jövőre ugyanilyen vagy még ennél is nagyobb sikerekben lesz része a diákoknak.

Pavlikovics Rebeka: A DSD-vizsga számomra egy nagy élmény volt: nagyon sokat foglalkoztam a témával, és a kutakodás során nagyon sokat olvastam németül, így észrevétlenül „rám ragadt” számtalan kifejezés. Az írásbelire való gyakorlás során is nagyon sokat fejlődtem, sokkal magabiztosabban beszélek németül, mint előtte. Az érettségitől sem félek már (annyira).

Turi Fanni: Számomra a DSD egy pozitív visszajelzés volt az emelt szintű érettségi előtt. Remélem, hogy a rengeteg munka, tanulás majd meg hozza a gyümölcsét.

